

sættelser. Det kan man i og for sig også godt sige.

Men det er ikke det, der har været galt. Finanstilsynet har jo allerede et instrument til at kræve hensættelser, nogle principper, hvorefter man kræver hensættelser. Problemet har været, at Finanstilsynet har accepteret, at hensættelserne var nul, og ministeren har selv skrevet til Erhvervsudvalget, at ministeren også finder det kritisabelt. Så hjælper det jo ikke, at man giver Finanstilsynet ret til at kræve nogle større hensættelser, hvis tilsynet har den holdning, at det slet ikke vil kræve nogen. Det afhjælper ikke problemet.

Jeg havde faktisk tænkt mig at lade være med at tage den store, principielle diskussion om ændringerne af § 50 b, for så kunne jeg have talt resten af dagen; men nu var det ministeren, som tog det op. Ministeren sagde, at man ikke skal udsætte kunder for, at oplysninger om deres bankforhold skulle flagre frit. Det er jeg i og for sig enig i, men det var faktisk ikke det, hr. Frank Aaen spurgte om. Hr. Frank Aaen spurgte: Hvorfor i alverden skal muligheden for dokumentindsigt kun gælde for de sager, som er startet efter lovforslagets ikrafttræden? Hvis vi kommer ud for en ny Himmerlandsbanksag, ville det jo være dejligt, hvis vi også kunne finde ud af, hvad der var foregået før det tidspunkt.

Og så vil jeg gerne give ministeren det råd og den anbefaling, at hvis ministeren havde foreslået denne bestemmelse i samme form, som den oprindeligt blev fremsat, da bank- og sparekasseloven blev ændret, havde man sluttet midt i paragraffen. Det havde været mere hensigtsmæssigt, og det ville være i overensstemmelse med det EF-direktiv, som gør, at vi skal have den bestemmelse. Men lad os tage diskussionen op i udvalget.

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Blot til fru Pia Larsens bemærkning om, at jeg skulle have varskoet krak: Det håber jeg sandelig ikke jeg har, og jeg håber sandelig heller ikke, at det sker. Jeg tror, enhver erhvervs- eller industriminister har et ønske med i aftenbønnen hver aften om, at det også vil gå godt i morgen.

Jeg kan fuldstændig bekræfte, at den almindelige økonomiske tendens i Danmark selvfølgelig gør, at det går bedre generelt. Det kan vi alle sammen læse hver dag på erhvervssiderne, når regnskaberne bliver aflagt, osv. Jeg har bestemt ikke hermed antydnet, at der var noget på vej, og jeg håber det heller ikke.

Den anden side af sagen er selvfølgelig, at der stadig tales om, at der er for mange pengeinstitutter, og at man derfor i fremtiden vil kunne se sammensmeltninger, overtagelse og salg, osv. Den slags tror jeg ikke vi har set det sidste af, og det tror jeg heller ikke fru Pia Larsen mener. Men jeg siger ikke, at hvis der går en bank ned om 14 dage, er det Venstres skyld, fordi man ikke har vedtaget lovforslaget. Jeg siger bare, at jeg synes, der er mange af den lange række punkter i lovforslaget, som i sig selv er fornuftige og giver bestyrelsesmedlemmerne nogle bedre arbejdsredskaber. Lad os drøfte det pragmatisk i udvalget og se, hvad vi kan blive enige om. Meget andet er der jo ikke at sige til den sag.

Men jeg vil lige understrege, at jeg heller ikke har givet en garanti for, at der ikke sker noget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 157: Forslag til lov om ændring af lov om visse spil, lotterier og væddemål. (Støtte af ungdomsformål).

Af skatteministeren (Carsten Koch).

(Fremsat 25/1 95).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Per Kaalund (S):

Baggrunden for dette lovforslag er velkendt. Man forsøgte jo også at indføre ændringen, da vi